

நாங்கள் வந்திருக்கும் நோக்கத்தை மருத்துவத்துறைப் பொறுப்பாளர் ரகோ மலிம் அறிந்து எங்களை சந்திக்க ஜவாகர் வந்திருந்தார்.

ஜவாகர் கும் ஒரு காலம் சயெற்கையானதுதான். வண்புறா நிறுவனமே அதைச் செய்து கொடுத்திருந்தது. காலம் பொருத்தப்பட்ட இடத்தில் சயெற்கைக் காலுடனான உராய்வினால் காயம் ஏற்பட்டு வலி இருப்பதாகச் சொன்னார்.

அவரது காலத்தைப் பரிசீலித்த கொல்கர், 'சரியான அளவுகள் எடுக்காததால்தான் இப்படியான பிரச்சினை வருகிறது. காயம் மாற வேண்டுமானால் சயெற்கைக் காலை சில நாட்களுக்குக் கழட்டி வைப்பதுதான் ஓரே வழி' என்றான்.

„அது முடியாதே. நிறைய வலைகள் இருக்கு' ஜவாகர் தனது நிலையைச் சொன்னார்.

„இவருக்கு யேர்மன் தொழில் நுட்பத்தை பயன்படுத்த வாய்ப்பிருக்கா?' கொல்கரைக் கேட்டேன்.

„காயம் மாறும் மட்டும் சயெற்கைக் கட்டாது. பாதிக்கப்பட்ட காலில் கிப்ஸ் (plaster of paris) பிசி அச்சு எடுத்து அதை வைத்துத்தான் சயெற்கை உறுப்பைச் செய்கிறோம். காயம் பட்ட இடத்தில் கிப்ஸ் படுவது நல்லதல்ல. அது காயத்தை மலேமும் பெரிதாகலாம்'

நிலைமை என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்ட ஜவாகர், 'காயம் மாறினதுக்குப் பிறகு வந்து யேர்மன் தொழில் நுட்பத்தில்தான் தயாரிக்கிற காலை பொருத்தும். அதாவது இதோடே இருக்கிறீன்' என்றார்.

ஜவாகர் புறப்படும் பொழுது, கொல்கர் சொன்னான். „உங்கள் காலிலே இருக்கும் காயத்தை மாற்றுவதுக்கு ஏதாவது செய்யுங்களே. இப்படியே விட்டால் இன்ஸ்பெக்சன் ஆக கிப்போடும்' ஜவாகர் கொல்கர் கும் நன்றி சொல்லி விட்டுப் போனார்.

Written by மஹா

Tuesday, 07 July 2015 11:36 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:19

ஜவாகர் விடபெற்றுப் போனதன் பின்னர் நீண்ட நேரமாக அவரது காலபைப் பற்றியே கொல்கர் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

„அடுத்தமுறை வரக்கை அவருக்கு கால் செய்வோம்' என்றனே.

„செய்யலாம். ஆனால் என்னாலான நெடுகவும் இங்கை வரலோது. எனக்கும் சொந்த வலையை இருக்கும். உனக்கும் அதே பிரச்சினையான. இங்கை வலையை செய்யிற ஆருக்காவது இந்தத் தொழில் நுட்பத்தை சொல்லிக் கொடுத்தால் அவையளக்கும் நல்லது. எங்களும் நல்லது.' கொல்கர் சொன்னதில் உண்மையை இருந்தது.

„நல்லது, இங்கை வலையை செய்யிற ஆக்களிலை நீ ஆரையுக்குத் தெரிவு செய்வாய்?'

„சடகோபன்' கொல்கர் உடனடியாகப் பதில் தந்தான். அவனே தொடர்ந்தான். „சடகோபன் ஆர்வமாக வலையை செய்யிறார். ஆனால் இது ஒரு நாளிலை சொல்லிக் கொடுக்கிற விஷயம் இல்லலை. நானே பல வருஷங்கள் படிச்சது. பல நுணுக்கமான வலைகளை இருக்கும்'

„அப்போ சடகோபனையே மனிக் கு கட்டிக் கொண்டோ போய் பயிற்சி கொடுப்போமோ?'

„மொழிப் பிரச்சினையை. சடகோபனுக்கு இங்கிலீஸ் தெரிஞ்சாலாவது சமாளிக்கலாம்'

சடகோபனுக்கு மொழிப் பிரச்சினையை இருப்பதால் அவரையே மனிக் கு அழைத்துச் சென்று செயற்கைக் கால் தொடர்பான பயிற்சி கொடுப்பது சிரமம் என்பது தெரிந்தது. எதற்கும் இந்த விடயத்தை யே மனியலையே கையாண்டால் என்ன என்ற எண்ணமும் இருந்தது. இந்த விடயத்தை பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று அப்போதகைக்கு நிறுத்தி வைத்தோம்.

மதிய நேரம் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழக அலுவலகத்தில் இருந்து ரஜி வந்தார். அவர் வரும் பொழுது வறும் கைகளுடன் வராமல் எங்களாகான நம்பிக்கைகளோடு வந்தார். யே மனியில் நாங்கள் விட்டு வந்த இரண்டு இரையானக் கலவையளும் அவரது கைகளில் இருந்தன. கொல்கருக்கு மகிழ்ச்சி தாங்கவில்லை.

Written by மஹா

Tuesday, 07 July 2015 11:36 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:19

அதனைக் கொண்டு வந்து தந்தவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல எங்கள்க்கு வாய்ப்பில்லாமல் போயிற்று. அவர்கள் தங்கள் பயணத்தின் அவசரத்தில் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழக அலுவலகத்தில் இரண்டு இரசாயனக் கலவையையும் கொடுத்து விட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஒருவனே இதைக் கட்டுரையை அவர்கள் வாசிக்க நேர்ந்தால், இதைக் கட்டுரை மலமாக எனது நன்றியை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு இரசாயனக் கலவையையும் வந்து சேர்ந்ததைக் கண்டு, 'எல்லாம் வற்றாப்பளைய அம்மன் அருள்' என்று அங்கே இருந்தவர்கள் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

அன்று மாலையே அரவணம் துறைப் பொறுப்பாளருடன் எங்கள்க்கு ஒரு சந்திப்பு இருந்தது. அங்கே இரண்டு உணவையும்.

கொடுக்கக் கொடுத்தேன். 'மதியம் அதிகம் சாப்பிடாதே. பிறகு நல்ல விருந்தை உன்னால் முடியுமாய்க் அனுப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் போய்விடும்' என்று

சிரித்துக் கொண்டான்.

மாலையே நான்கு மணி அளவில் நாவண்ணன் வந்தார். கட்டவே வேலையைச் சூரஸையும் கட்டி வந்தார். அன்று வெண்புறா நிலையத்தில் விடுமுறையாதலால் வரவேற்புறையில் இருந்து அவர்களுடன் நீண்ட நேரம் உரையாட முடிந்தது.

நாவண்ணனின் வாழ்க்கை நிலைமையை ஓரளவு எனக்குப் புரிந்திருந்தது. அவர்க்கு ஏதாவது உதவி செய்ய விரும்பினேன். ஒருவனே அவரது தன்மானம் அதை நிராகரித்து விட்டால் என்ற தயக்கமும் எனக்கு இருந்தது. இப்படியான சங்கடங்கள் நிறைந்த சமயங்களில் எனக்கு துணையாக நிற்பது எனது துணைவிதான்.

நாவண்ணனுக்கு பணம் கொடுக்கும் படி மனவையிடம் சொன்னேன். அங்கேயும் அதே தயக்கம்தான். 'உனது அண்ணனின் நண்பர்தானே. கொடுத்துப் பார். வண்பினால் சரி. இல்லையென்றால் பசோமல் விடுவோம். ஒரு பிரச்சினையையும் இல்லையென்று கொஞ்சம் ஊக்கப் படுத்துகிறேன்.'

இவர் கொடுக்க, அவர், 'இதில்லாம் எதுக்கு உங்கள்க்கு வீணாகிவிட்டது' என்று மெதுவாக இழுத்தார். 'கரும்புலி காவியம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் தானே அதை எழுதுவதற்குப் பேப்பர் பன்னோ வாங்கி இது உதவலாம்' என்றேன்.

பணத்தை எண்ணிப் பார்த்து விட்டுச் சொன்னார், 'இதுக்குப் பேப்பர் கட்டையை வே வாங்கலாம். மற்றும் படிக்கரும்புலி காவியம் எழுதுவதற்கு அவசியம் உதவி செய்யினம். முடிஞ்சால் அடுத்தமுறை வரக்கூடிய ஒரு ரப்பெக் கோடர் கொண்டு வாங்கு. கவிதைகளை எழுதுவதற்கு அதிலை பதிஞ்சு வசை சிட்டு பிறகு ஆறுதலா எழுதலாம் என்று பாக் கிறன்.'

அவரின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டோம்.

ஆனால் அடுத்தமுறை போகும் பொழுது அவர்கடேட்தை எங்களால் கொண்டு போய் கொடுக்க முடியாமல் போயிற்று. பின்னர் அவர் ஐரோப்பிய நகரங்கள்க்கான கலவை

